

Enskild motion

Motion till riksdagen 2015/16:384

av Christina Örnebjär (FP)

Minigrisar som sällskapsdjur

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att skilja på produktionssvin och sällskapsgrisar vid registrering och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att likställa mikrochipp med tatuering och öronbricka för minigris och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Minigrisar har funnits i Sverige som sällskapsdjur sedan 1980-talet. Hur många djur som finns är svårt att uppskatta då det inte förs ett separat register för just minigrisar men ett tusental är en rimlig gissning. Minigrisen är ingen egen ras och det finns ingen rasstandard utan grisar under 80 kilo går under benämningen ”minigris”. Vikten i sig är dessutom ett märkligt sätt att bedöma vad som är minigris eller ej. Åttio kilo låter inte så ”mini” men jämför man det med ett slaktsvin som ligger på runt 300 kilo är det onekligen det (Om man inte får en klöv på tån. Då är den inte ett dugg ”mini”). De flesta minigrisar brukar tänk bullterrier, ungefär.

Minigrisuppfödaren och minigrisägaren ställs idag inför en del problem. Trots att många av grisarna till stor del lever inomhus med den mänskliga delen av familjen och aldrig någonsin träffar andra grisar räknas inte minigrisar som sällskapsdjur utan som svin, det vill säga klövbärande boskap och skiljs inte från produktionsdjuren i lagstiftningen. En minigrisägare måste ha ett SE-nummer från Jordbruksverket. Man gör ingen skillnad i lagen på om det är en gris som hålls för sällskap eller 100 grisar för uppfödning. Därtill ska minigrisar liksom slaktsvin vara märkta, antingen med

öronbricka eller tatuering. Problemet med öronmärkningen är att den helt enkelt är för stor för grisarnas små öron. Inte är det särskilt trevligt att mysa i soffan med någon som har stora plastbrickor i öronen heller. I Finland fungerar chipmärkning alldeles utmärkt.

Ett annat problem minigrisägare ställs inför är vad som gäller när grisen blir sjuk. Det är distriktsveterinärerna som har hand om grisar. Om minigrisen räknades som sällskapsdjur skulle också en annan typ av veterinärutbildning behövas, inte minst i hur man bemöter en orolig minigrisägare. Liksom andra djur behöver grisar vaccineras men svinvaccin är planerat för produktionsgrisar varför det inte finns att köpa i enskilda doser. Istället måste stora mängder slängas bort då det inte går att spara på. Eftersom minigrisen därtill räknas som ett produktionsdjur gäller heller inte samma regler som för exempelvis en hundägare om grisen blir sjuk eller dör och det är svårt att få en försäkring att faktiskt täcka något som grisen kan råka ut för. Det behövs tydligare rekommendationer och föreskrifter i SJV L80 och ett samlat regelverk kring vad minigrisägare ska tänka på, uppfylla och rätta sig efter.

Det är helt ok att ha fågelspindlar och skorpioner som sällskapsdjur utan tillstånd men inte minigris. Att kunna spåra var grisarna finns med SE-nummer är en sak, det är bra vid sjukdomsutbrott, men annan lagstiftning är mest krånglig. Kaniner skiljs åt i lagtexten och finns både som sällskapsdjur – med egna regler – och som yrkesmässig verksamhet.

Det är dags att skilja grisarna från svinen – bort med arga nassar och fram för fler glada grisar!

Christina Örnebjär (FP)